

Janina Żabowa (z d. Dalbor), urodziła się 24 VIII 1900 r. we Lwowie. Studiowała na Uniwersytecie Lwowskim w l. 1919-22 i Poznańskim w l. 1922-23. W Poznaniu złożyła w 1924 roku egzamin państwowy dla nauczycieli szkół średnich. Od 1924 pracowała jako nauczycielka w Toruniu (1924-25), a następnie we Lwowie (od 1927 do 1939 w [gimnazjum Sióstr Szkolnych de Notre Dame](#), w l. 1939-41 i 1944-45 w Szkole Średniej nr 19). W okresie 1945-58 zatrudniona w Gimnazjum Ogólnokształcącym i Liceum Pedagogicznym w Zabrze, w l. 1951-61 – w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Katowicach, gdzie pełniła liczne funkcje kierownicze, m.in. była kierownikiem katedry języka polskiego i wiadomości o narodach słowiańskich, prodziekanem Wydziału Filologicznego. Uważana jest za jedną z twórczyń akademickiej polonistyki na Śląsku, m.in. za jej sprawą zatrudniła się w Katowicach Irena Bajerowa. Była współautorką (z Zenonem Klemensiewiczem) podręczników do gramatyki języka polskiego dla starszych klas szkoły podstawowej, wydawanych w l. 1946-1957, a także autorką licznych prac z zakresu metodyki nauczania języka polskiego i ćwiczeń językowych dla uczniów szkół śląskich. Członkostwo honorowe TMJP otrzymała w roku 1987. Zmarła prawdopodobnie w 1989 lub w początkach 1990 roku.